

Toimetuse ja talituse: Tallinn, Uus tän. 24. Postkast 70. Telefon 9-28. -: Tellimise hind: aastas 6 krooni, kuus 60 senti.

Eesti Spordileht ilmub reedeti.

Nr. 6.

Reedel, 6. veebruaril 1931. a.

XII. aastakäik.

Üllatusteta kiirusutamise esivõistlused.

A klassis tuli meistriks A. Mitt, B klassis — Ev. Kreutzberg.



E. kiirusutamise esivõistlustest osavõtjad: Ees reas võistlejad arvates pahemalt: Otto, Reivart, Jürgenson, Mitt, Veermann, Ev. Kreutzberg, Martin, Joh. Kreutzberg, Michelson ja Valdner. Teises reas kohtunikud.

Vaatamata, et kuulume põhjamaarahvaste hulka ja ligi kolmandik aastat on pakase valitsust, ei saa meie kiirusutamine kui iseseisev spordiharu jalgu alla. Eriti viril seisukord on valitsenud paaril viimasel aastal. On jäänud vast ainult tosin meest, kes seda ala veel enam-vähem harrastavad. Ja need on ka juba aastate eest tuntud uisumehed, kes suuremalt osalt oma võimetes tardanud ja edu asemel enamikus tagasimekut näitavad. Lootustandvaid noori aga ei ole.

Ei ole siis ka ime, kui läinud laupäeval ja pühapäeval Tartus korraldatud kiirusutamise esivõistlustel erilist midagi ei saavutatud. Võistlejaid oli kümme. Neist üks loobus varsti, kuna üheksa ülejäänud kõik maad läbi jooksid. Väljastpoolt Tartut oli ainult kaks: R. Jürgenson Spordist ja Veermann Kalevist, kuna kõik teised kandsid Tartu Kalevi rinnamärke. Võisteldi kitsal Kalevi uisuteel, kus ringi pikkus isegi alla 250 meetrit. Raadi tiigil, kuhu oli varemalt rajatud 400-meetrine ringtee, ei saadud aga võistelda, sest sula on selle põhjalikult rikkunud. Loomulik, et säärasel lühikesel jooksuteel üllatavaid

tagajärgi ei saa näidata, eriti lühematel maadel, kus näiteks 500 meetril terava kurvide tõttu vähemalt 2 sekundit kaotati.

Üle ootuste esines R. Jürgenson, kes 5000 ja 10.000 meetril võitis vanameistreid A. Mitti ja J. Martini. Nõrga 500 meetri tõttu aga üle 3 punkti taha jäi meistriks tulnud A. Mitist. Jürgensoni stiil on omapärane: lühike ja kiire jõurikas samm. Stiil on veel viimistlemata, tundub krobelisena ja silmale mitte nii armas kui tartlaste pikalt liiglev samm.

A. Mitt oli ülekaalukas lühikestel maadel. Revanši saavutas ta 5000 meetril, võites vanameistri Joh. Martini, kes teda sel distantsil korduvalt löönud. Kuid 10.000 meetril võitis Martin ka seekord.

B klassis oli kindel võitja Ev. Kreutzberg, kes oma klassis võitis kaks maad ja väljaspool võistlust ka 10.000 meetrit, mis oli määratud ainult A klassile.

Tehnilised tagajärjed:

500 meetrit: A klass: Mitt — 50,4; Martin — 52,5; Joh. Kreutzberg — 53,3; Jürgenson — 55,3.

B klass: Reivart — 54,0; Ev. Kreutzberg — 54,6; Veermann —

55,0; Michelson — 55,2; Valdner — 58,7; Otto kukkus.

1500 meetrit: A klass: Mitt — 2.44 (uus Tartumaa rekord); Jürgenson — 2.46,6; Joh. Martinson — 2.51; Joh. Kreutzberg — 2.56.

B klass: Ev. Kreutzberg — 2.59,8; Veermann — 3.01; Reivart — 3.03; Michelson — 3.04,7; Valdner — 3.17,7.

5000 meetrit: A klass: Jürgenson — 9.56,2; Mitt — 10.05,2; Martin — 10.21,5; J. Kreutzberg — 10.29,2.

B klass: E. Kreutzberg — 10.09,2; Veermann — 10.54,5; Reivart — 11.05,1; Michelson — 11.07,8; Valdner — 11.28,8.

10.000 meetrit: A klass: Jürgenson — 20.27,1; Martin — 20.44; Mitt — 20.59,1; J. Kreutzberg — 21.06 ja väljaspool võistlust Ev. Kreutzberg — 20.20.

Punktide seis:

A klass: A. Mitt — 228,53; Jürgenson — 231,70; Martin — 233,85; Joh. Kreutzberg — 238,42.

B klass: Ev. Kreutzberg — 173,22; Veermann — 180,98; Reivart — 181,71; Michelson — 183,51 ja Valdner 193,31.

Kolm esimest kummaski klassis said auhindu.

ka esimesi vitsu, millest sirguvad meie tulevased suusa jooksu- ja hüppemeistrid.

Suusavõistluste kroonika ise on aga järgmine.

Pühap., 25. jaanuaril garnisoni suusavõistlused. Distantis — mürdmaastikku 13 km. Kohev lumi ja vinske tuul. 1. rms. Lille, skt. gr. — 63.7,8; 2. n.-ltn. Iila, 5. pat. — 63.14,9; 3. kpr. Vaine, 5 pat. — 63.41,5.

Laup., 31. jaanuaril garnisoni väesadevaheline patrullsuusatamine Viru maavalitsuse poolt väljapandud rändauhinna. Ilmastiku tingimused head. Rändauhinna esmakordselt võitis 5. pataljoni patrull, koosseisus n.-ltn. Iila, vao. Vätsut ja Mutik ning kpr. Vaine. Aeg — 60 min. 26,6 sek.

Pühap., 1. veebruaril s. o. kohe järgmisel päeval, eelvõistlusteks 1. diviisi võistlustele 30 km. mürdmaa suusatamine. Võistlusterrään oli valitud raskem kui kunagi enne Rakveres, ja arvatavasti ka Eesti suusaesivõistluste maršruut läheb samal metsastanud mäeküngaste ja orgudega vahelduval maastikul. Ilma soodustusel kujunesid tagajärjed siin järgmisteks: 1. rms. Lille 2 t. 22.5,4; 2. kpr. Vaine — 2 t. 26.53,2 (mees suusatab alles esimest aastat); 3. rms. Öun, srtv. gr.; 4. n.-ltn. Iila, kes eksiteelt kõrvale kaldudes oma maršruudi 3 km. võrra pikemaks tegi.

Samal päeval kaitseliit korraldas individuaalvõistluse üler. kaitseliidu patrullsuusatamise tingimustel. Siin osutus esimeseks Rkv. 1. mlvk. spordipealik Verder, üldajaga 64.6,2 ja 3 tabamusega, seega lõppaeg 61.6,2. Järgnesid Kaaber ja Tamman, kellele lõppajad vastavalt 63.4,3 ja 70.21.



A. Mitt.

Ettevalmistused Lake Placidile.

Rootsi kavatses väga arvurikkalt esineda Lake Placidi taliolümpiamängudel. 30 sportlast saadetakse Ameerikasse. Võetakse osa suusa, kiirusutamise ja jäähockey võistlustest. Utterström sõidab juba selle kuu lõpul Lake Placidi sealsete oludega tutvunema. Norra saadab välja 20 meest ja 2 esindajat.

*

Itaalia olümpia komitee on teiste spordiorganisatsioonidega nõupidamise järele otsustanud 1932. a. mängudest naisi mitte osa võtma saata. Põhjuseks olla arstide seletus, et vastupidi põhjamaade naistele Itaalia naised füsioloogilistel ja moraalsel põhjustel pole kõlblikud spordi harrastamiseks, just eeskätt kergetõustiku alal. Ainult tennis olla neile kohane. Kuid tõsist põhjust peetakse mujal. See on, et „viinamarjad liiga kõrgel ripuvad.“ Itaalia naised on teistest kaugele maha jäänud ja sellepärast istugu nad ka kodus.

Valed „Sparta“ ja „Slavia“ karistatud.

Tshehoslovakkia jalgpalliliit keelas kahel seltsil väljamaareisid. Üheks seltsiks on Koschize Sparta. Läinud aastal katsus see selts Saksaamaaga lepingut sõlmida, andes end välja Praaga „Spartana.“

Sama katsus teha ka Moravska „Slavia“ Leedus. Brünlased on Leedu liidu ja kohaliku saatkonna ees end ametlikult vabandanud.

Suusatagajärgi Rakverest.

Paremad — Lille, Jila, Vaine.

Senise järele eeldades näib tali-sporditsemise hooaeg Rakveres kõigiti hoogsamaks kujunevat, kui seda oli möödunud suvine. Seda küll kaitseliidu ja kohaliku garnisoni spordikomisjoni ettevõttel; spordiseltsides näib, seni vähemalt, vaevumõistetavale „suviuinakule“ juba loomupärane „taliuinak“ järgnevat. Loodame, et Spordiklubile korraldada antud Eesti suusaesivõistlused märtsi esimestel päevadel ka spordiseltsidele siiski veidi asja annab „liigutamiseks“.

Muide, Rakveres suusatakse, ja see on ju ka peamine talispord, tänavu kaugelt rohkem kui kunagi varem. Seda mitte ükski sportlistes, vaid just laiemates ringkondades. On aegu, kus Vallimäe nõlvakud ja Palermo metsaalune lausa kubiseb küll noorist ja vanust suuskajast. Ja rääkimata Rakvere suurest hüppemäest, on nooremad „suuskurid“ mitmeid trampoliine Vallimäe veeretelegi meisterdanud. Neid telemarke ja „omavabrikutoid“, mis siin küll murtakse, kuid siin väänatakse

Ameerika ja Inglise sportlased.

Yankeede „võida esimesena“, inglaste „fair play“.

Eurooplastel puudub kindel tahe võitmiseks.

„Spordilehele“ kirjutanud ERNEST NEUMAN.

Minu mitmeaastase ülikooliskäimise ajal Inglismaal oli mul võimalus tutvuneda inglise keelt kõneleva rahva sisemise eluga. Ülikooli kolleegid olid pärit mitmest Briti dominiionist. Ei puudunud ka rohkearvuliselt noori põhjaameeriklasi, sest inimene tahab ikka oma teadmisi täiendada maakera teise poole teadustega.

Nii pakkus huvi inimesi tundma õppida. Ühise katuse all internaadis tekkisid mõttevahetused ja vaieldused, kus ühel poolt esitajad Alaska jääväljaldelt, teisalt aga mehed Taga-Indiast. Kuigi mitmetest raasidest ja mitme iseloomuga, olid need noored mehed üksmeelselt valmis tutvunema võõraste oludega ning ette võtma ühiseid seiklusi. Õppides tundma võõraid olusid taheti siit ammutada oma kasu, et hiljem selle abil midagi saavutada. Nii lähenesin ka mina neile inimestele päevast päeva, õppisin tundma nende omadusi ja võtsin osa nende rõõmudest ja muredest.

See kooselamine ei lähendanud mitte ainult vaimliselt, vaid ka sportlikult. Rahvaid siduv sport aitas ka meid sõbralikke vahetundeid arendada ja ühiselt mõtteid vahetada.

Täis huvi vaatlesin inglaste ja ameeriklaste iseloomu lahku minekuks — isegi spordis.

On, näiteks, huvitav jälgida, kuivõrt Inglise sportlased hämmastanud olid, kui nad tundma õppisid Ameerika sportlase võidutahet.

Inglased spordivad kehakultuuri arendamiseks, nende juures valitseb „Play the game.“ Kuid inglased pidid imestama ameeriklaste külmaveresuse üle sportimisel. Kui tihti pole inglased kõige paremad ja kindlamad alad meistrivõistlustel pidanud kaotama ameeriklastele. Mis on selle põhjus?

Inglismaal valitseb arvamine, et erilisel nende noorte yankeede juures, kes tulevad saareriiki, peale nende võimete on valitsemas veel tahe võita. See ei ole lihtne liigutus, mis on omane paljudele inimestele, kes endast kõnelevad kui tulevastest võitjatest. Ei. Ameeriklastel on juurdunud arvamine üleolekust, kuna nad mõtlevad: „mida võib siis väljamaalane?“

Noorest east peab iga inglase end pühendama mõnele spordiharule. Kuid juba algusest peale õpetatakse talle, et on parem olla hea kaotaja kui halb võitja. See õpetus väljub lausest „Fair play“. Kui inglise poiss andub mõnele spordiharule, siis katsub ta esialgu end sellesse sisse elada, mõtlemata tulevaste tagajärgede ja võitude peale spordis. — Ta võtab sporti kui pühalikku meelelahutust, sest inglase mõtleb, et see mis on hingele usk, on kehale kehaharjutus. Kuid ta jääb oma spordi piiridesse,

nagu inimene, kes võib olla usklik ilma õpetajaks hakkamata. Olen kohanud sadandeid inglasi, eriti üliõpilaste ridades, kellel on head võimed, kuid kes ühegi treeneri poolt polnud avastatud; ning nad spordivad kogu eluaeg avastamatult, kuna nad seda ei soovi ja spordile kui isiklikule asjale vaatavad. Võistlusspordile pääsevad nad enamikus juhuse läbi või mõne isiku pealekäimisel, kuna nende isiklik tahtmine siin mingit osa ei etenda.

Kui siis inglise noormees peab esinema meeskonnas, siis „mängib“ ta veel võistlusel, kuna ta esimesel korral kunagi oma viimast välja ei pane. Sarnane suhtumine spordisse peab teda ikka värskena ja tervena. Nii on tal ka närvid omal kohal, kui tal vaja on võõraste vastu kaitsta oma rahvusvärve. Tema mõistlik treening, ta tugevad närvid ja ta isamaa tunded aitavad palju kaasa esineda võistlusel. Kuid tal puudub üks, mida ameeriklased peavad omaks ja milleks on täieline koondumine tuleva võidu peale. Ameerika „boy“ kontsentreerib maast-madalast oma tahet võitmiseks, temale on maksev seadus: „Win at any price“ („võida mõni auhind“); sportlik „fairness“ ja „sportmanship“ pole temale seevõrt tuntud omadused kui inglasele. Kuid ta kiire mõtlemine, tema kihutav, kuid sealjuures hästi lähimõeldud käsitlusviis võistlusel on tema saavutuste peategurid; see on mida meie nimetame õnneks. Ameeriklane ei mõtle kunagi „enjoying“ (hea kordamineku) peale võistlusvahetajal, nagu seda teeb ta onu- või tädi poeg saareriigist; iga samm tema juures on ette valmistatud. Ning ameeriklastel on õigus. Rahvused, kes kasutavad seda omadust, on ikka tagajärjerikkamad. Kuid pole kerge kiirelt omandada seda tahet. Kui keegi arvab, et ta seda omab, on tahe nii suur, et see teda tiivustab. On võimata kellelegi seda Ameerika ideed „win first“, (võida esimesena) sisse istutada. Sarnaseid katseid on inglise „Varsitu-Coaches“ ja treenerid korduvalt teinud oma hoolealuste juures, kuid seni on need katsed tagajärjetuks jäänud. See on enam psühholoogiline omadus ja võib esile kerkida inimeste hingest. On võimalik inimesi kasvatada oma meeskonna meistriks; kuid tahe võiduks peab nende sisemuses kasvama ja võib igalt üksikult isiklikku arendamist leida. Vana Inglismaa õpetas teistele rahvustele sporti; tänapäev uus maailm õpetab Inglismaale, kuidas selles spordis võita.

„College'i“ üks minu kolleegidest — Briti Guyana mulatt Jack E. London, kes 1928. a. olümpia mängudel 100 mt. jooksus kanadalase P. Williamsi poolt napilt lüüa sai, kõneles mulle, et tema kodumaal sügisel korraldaval vaatlusmängudel tema suguharu noored inimesed otseselt sportlikke imetulemusi saavutavad, et teha end jumalatele meelepärasteks. Lühikeste maade jooksudes ja kõrgushüppes, kus 2 meetri üle-

tamine pole haruldaseks, on pruunid mulatid spordikunstnikud. Enda teadmisel teevad nad seda usukommete täitmiseks. Kui meie aga neid pruuniks kõrbenud meistreid tooks moodsale spordiväljale, kus on hulk pealtvaatajaid, häbeneksid nad sooritada oma tippsaavutusi. Oleks seisukord, nagu tooksime enda külast taluniku ja ütleks talle: „põlvita ja palveta pealtvaatajaskonna ees.“ Kindlasti ta häbeneks. Nii on ka need mulatid, kellele sport on usuks, s. o. ainult osaks sellest, ma mõtlen, kombe täitmine.

Tunnen paljuid Londoni „College“ esindajaid. Näiteks, kõrgushüppaja Hertzog kuulub inglise ekstraklassi, kuna ta mängledes ületab 1,85 mt. ja väga kergelt võib tuleval aastal ületada 2 meetrit. Kuid ka temal puudub selleks t a h e.

Neil mulattidel on harukordne kehakasv. Tundmaõppinutel on keha kasvanud painduvalt, atleetikult. Liikumises on nad kiired, kuid mõtlemises — aeglased.

Jack E. London, kes korduvalt võitnud inglise meistritiitli 100 yardis ja kes Briti värve rahvusvahelistel võistlustel kaitsnud, omab painduva ja hästikujundatud atleedikeha, mida ma pole varemalt näinud ühelgi teisel sportlasel. Arvan, et iga balleriin oleks kade selle mulati jalgade üle. Tal on kiinust ja kassilikkust 188 sm. kehapiikkuse juures. Kuid tal puudub ikka „win at any price.“ Kui ta omaks seda tahet, siis võiks ta kõva konkurentsi juures 100 mt. katta 10,2 sek. Praegu aga oma naeratusena suunurgas katab ta maa 10,5 sek., paremal juhul 10,4 sek.

Nüüd on ta õppimisest loobunud, hakanud komponistiks ja asutanud jazz-bandy, millega esineb Londoni Piccadilly hotellis. Võib olla, et ka Eestis saa-

dakse kuulda J. Londoni lööklaule. Siis kujutage omale vaimus pruuni ovaali neegrinägu alalise naeratusena suunurgas. See on „Jack“, õige mulativeri ilma tahteta, nagu ütles üks kolleeg. Palju sarnaseid ürgsportlasi võib leida Aafrika suguharude hulgas, kes veel rahulikult puhkavad oma neegriund, ilma et neid keegi avastaks.

Kuid sootuks teistsugune võrreldes Jack Londoniga on noor Ameerika üliõpilane Frank Wykoff, kes Amsterdams 100 mt. jooksus jäi kolmandaks. Wykoff viibis peale mängu mõnda aega Londoni „College'is.“ Ta oli üks neist kuulsatest ameeriklastest, keda mul korda läks tundma õppida. Peaaegu iga päev võisin teda „Athletic Grounds“ väljas harjutamas näha ja klubis temaga mõtteid vahetada. Kindlama kehaehitusega kui London, kuid lühem, mitte nii kerge jalgadel, kuid noorem kui mulatt. Ehtsa „College boy'na“ tundis ta elavat huvi spordi vastu vastandina tõsistele inglaste nägudele. Kuid ta sinised silmad välgusid igaühele, kes neist oskas lugeda, kuidas nad „fitnessist“ hülgasid. Ta oli üks tuhandetest ameeriklastest, kelle kohta spordiväljal maksev oli hüüdsõna: „be ready“ ja „win first.“ Kõigea, mis ta kätte sattus, oskas ta ümber käia, olgu see jooks trackil või kuul, mida ta tõukas; igas asjas nägi ta võistlust. Ta oli pärit Kaliforniast, sellest igavese suve ja naerava päikese maalt. Ta imestas, kuidas kestva udu ja vihma juures inglase üldse sportida saab. Kalifornia ilmastik olla soodne isegi Euroopa sportlastele, kes seal ilmarekord püstitada suudavad. See osutub ka õigeaks, kuna ta sügisel seal saavutal uue ilmarekordi 100 mt. jooksus.

1932. a. mängud on Kalifornias. On arvata, et ameeriklased oma maksu mis maksab võidutahtega uuesti võidupärja endale saavad. Sellega tuleb arvestada nii kaua, kuni teised rahvused omavad selle „win at any price.“ Ka meie peame selles teadlikud olema.

Ake Ekman Soome meister kiiruisutamises.

Thunberg ja Blomquist puudusid.

Soomes peeti nädal tagasi kiiruisutamise esivõistlust. Neist osavõtt oli väga elav, kuna võistlejaid oli kaugele üle 30 kokku sõitnud kümnekond linnast. Puudusid kaks tuusa — Thunberg ja Blomquist, kes loorberid lõikavad ringreisul Kesk-Euroopas. Võistlused pakkusid seda enam huvi kodumaalastele ning töid üllatusena üldvõitjaks Ake Ekman, kes tuli võitjaks 5000 mtr. ajaga 9:06,0.

Üksikute maade võitjad olid:

500 mtr.: Savio — 45,7
Backman — 46,1
Lindberg — 46,8
Ruissalo — 46,9
Tolstohnov — 47,1
Korpela — 47,2
Ekman — 47,5
1500 mtr.: Eerola — 2:33,2

Ekman — 2:34,1
Savia — 2:34,8
Sunden — 2:35,1
Backman — 2:35,6
5000 mtr.: Ekman — 9:06,0
Alexejeff — 9:07,8
Sunden — 9:19
Backman — 9:23,2
Ruissalo — 9:23,4
Kanerva — 9:23,7
10.000 mt.: Sunden — 19:10,8
Alexejeff — 19:19,4
Ekman — 19:21,5
Skutnabb — 19:27,3
Pietilä — 19:30,1
Lõpupunktid: Ekman — 211,5
Sunden — 213,1
Savia — 215,5
Alexejeff — 215,7

Samal ajal peeti ka Kuopios noorte meistrivõistlust, kus võitjaks tuli Bergholm 113 p. Karppise 114 p. vastu. Ajad: Bergholm — 54,7 ja 9:51,5. Karppinen — 51,7 ja 10:24.

Kalev-Sport 3:2.

Jääpalli liiduklassi temperamentne avamäng.
Värvavaht Raugal murti rangluu.



Silmapiilk Kalevi värava all. Maha laskunud värvavahti ees ja Kalevi kaitsjate seljataga laveerib palliga Tipner, keda püüab takistada Koort.

Kuna möödunud hooaeg ei pakkunud oma lumetu ja sooja talvega kuigi palju võimalusi teotsemiseks talvesportlastele, on tänava lood selles suhtes rõõmustaval viisil palju paremad — kui mitte öelda otse ideaalsed. Teatava vaheaja järele võis hakata jääpalli jälle katseid tegema oma endise pinna ja populaarsuse tagasi võitmiseks. Seda enam, et jääpallimeeskondade momendi võimed olid ümbritsetud teatava saladuslikkuse looriga, kuna hooaja alul suikus surmale Tallinna tennis-hokeiklubi, kelle mängijaist enamik siirdusid teiste värvide alla. Esimene mööduandev kohtamine kahe parema jääpalliselti vahel leidis aset 1. veebruaril, kuna varemald matshe ÜENÜTO-ga ei saadud parimalgi tahtmisel võtta kui kahe tugeva vastase pinevat heitlust. Sellest tingitud ka publiku huvi oli koondunud Kalev-Spordi heitlusele ja pealtvaatajaid kogunes Kalevi liiväljale ilus arv, kuna ka il-

mastikuolud olid soodsad mängu jälgimiseks.

Kohtunik Ellmanni algvile järele hakkavad meeskonnad mängima koosseisudes:

Kalev:
Rauk
Nelisnoi — Sauer
Hanberg — Koort — Rio
Triumph — Gerassimov — Koovit — Jöers — Freiberg.

Koht. Ellmann.
Kuuskler — Uuetoa — Tipner — Silberg — Seegner
Hammer — Paal — Einmann
Jürna — Karm
Laurberg

Sport.
Algminutitel Sport arendab tugevat pressi Kalevi poolele ja tundub, nagu kohmetuks sellest kalevlasted. Kuid minut-minutilt saavad nad kätte oma rahu ja mängul on kõik esmajärgulisele heitlusele pretendeerivad omadused.

Tempo on kiire, meeste kohavõtmine hea ja nii mõnigi mängija lausa hiilgab virtuositeediga hokeikepi käsitamisel. Kalevlasted siirduvad kaitsesest pealetungile ja

rabava üllatusena istub pall esimese veerandtunni jooksul kaks korda järgimööda Spordi võrgus.

Esimene kord Freibergi lööduna Kooviti söödust ja teine kord Kooviti lööduna suminast, kus Paal asjatuid päästmiskatseid tegi.

Järgneb maruline vastuataak Spordi poolt ning on isegi märgata, nagu tahaks mäng võtta liig jõulise iseloomu. Kohtunik Ellmann teeb mis võib ja suudab siiski hoida võistluse vaos. Spordi paremäär surub enda Seegneri näol Kalevi värava alla ja õnnestunud söödust Tipner märgib 2:1. See on küllm dush Kalevi liigsele tormamisele ja mäng sellest peale võtab enam-vähem rahuliku ilme, kusjuures mõlema meeskonna peasuund on juhitud võimsa kaitses arendamisele, sest jääpalli kiiruse juures võib iga ettevaatamatut tormamine jätta avatuks tagallinid ja saada seega saatuslikuks. Mäng muutub enam keskväljamänguks, kusjuures tekkivate raskuste puhul väraya ees kõik 11 meest ennastsalgavalt käitsetööd teevad. Äkilise sähvatusena selles võrdlemisi kinnises, kuid kiires mängus käib aga Kalevi vasaktiiva-kesktrio läbimurre. Välgu-

kiirusel on Freiberg — Koovit — Jöers — Gerassimov kombiniinud palli Spordi kaitsjate seljataga ja Jöersi värvavahtist hästi mööda platseeritud pall istub Spordi väravanurgas.

Seis seega 3:1.
Poolaja lõpuni kummalgi meeskonnal luhtub veel nii mõnigi „surmkindel“ värvavõimalus ja seis jääbki nii püsima, kuigi on rohkesti „mürgleid“ kummagi värava all. Ühel suminal tekib raske kokkupõrge Seegneri ja Rauga vahel, mis tagajärjel viimane murtud rangluuga väljale lamama jääb.

Ta toimetatakse haiglasse ja väravasse asub reserv-puurivaht, käsipallimees Umverk.

Teise poolaja alul Sport ilmub väljale ilmse tahtega viigistada ja kui võimalik, saavutada ka võiduväravaid. See alul näib ka õnnestuvat, kuna juba algminutitel tekib Kalevi värava all outist sisselöödud palli ümber summin, millest Uuetoa siiski oskab hankida palli ja

vaatamata kalevlaste uue ja akrobaatilise värvavahti surmahüpetele. Kuid saatuse tahtel jääb see värv ka viimaseks. Teine poolaeg selle tõttu kipub minema vägisi kick-and-rashiks, kuna meeletus tasuihas ei hoolita suuresti, kuhu kaigas satub, kas vastu palli või meest. Üksiksavutistega hiilgavad Seegner ja Sauer, kellest viimane sooritab muuseas ilusa soolosoüdu ühe värava alt teise alla. Lõpunõks jääb aga tulemata, sest sinikamponimehed on murruna jaol ja pall juhitakse tagasi keskväljale. Lõpuvile kuulutab seega seis 3:2 Kalevi kasuks.

Mäng oli heast klassist. Paistis, et mehed on pannud rõhku kiiruse arendamisele ja see andis mängule juure palju rüüni.

Kalevil olid paremad, peale vastmainitud Saueri, edurivi vasaktiib ja poolkaitse tšenter. Spordil Seegner, kes aga lubas omale siiski liig ettevaatamatult ja jõuliselt mängida. Samuti peaks palliväljalt kaduma ka sarnased väiklased nõökamised, nagu neid laskis oma endisele seltsikaaslastele Rirole saada osaks juba kõne all olnud Seegner.

Osborne omab säilimise rekordi.

10 aastat hüppab 198.



Harold Osborne on sisevõistlustel Ameerikas hüpanud kõrgust 198. Selle tagajärjega tuli ta 1924. a. Pariisi mängudel kuldmedali omanikuks ja sama kõrguse ületas ta juba 1922. a. Ameerika meistrivõistlustel. Nii on see mees 10 aasta jooksul püsinud võimetus ühel tasapinnal ja sellega on ta ka vastuvaidlematult püstitanud omapärase rekordi. Tema päralt on ka kõrgushüppe ilma-rekord — 203 — 1924. aastast peale.

— Phil Scott kavatseb uuesti poksiringi minna ja võistelda Camploga Buenos Airesis.

— Olümpia auditoorium Los Angelesis, kus peetakse poksitõste- ja maadlusvõistlusi, mahutab 10.400 pealtvaatajat. „Estonia“ teatrisaal Tallinnas aga alla kümnendiku sellest arvust.

— Johan Richthoff, Olümpia, Euroopa ja Rootsi meister raskemaal maadlemises, läheb Ameerikasse ja hakkab elukutseliseks.

Paal, mängides keskpoolkaitsjat, oli omal kohal ja tegi mis võis, samuti ei teinud vigu ka Laurberg. Kalevi uued mehed tennis-hokeiklubist Freiberg, Triumph, Hanberg ja Sauer on lisanud meeskonnale tublisti verd juure.

Omakohta uuikum on Kalevi reservvärvavaht Umverk, kes debüteeris hokeiväravas teist korda elus. Mees ei oska üsutada absoluutselt, kuid pillub end väravas otse pööraselt, andes seega lootusi, et temast aja jooksul paremaid värvavahte kujuneda võib.



TALLINN, Pikk t. nr. 47
Tel. (2) 10-02.

Soovitab taliseks hooajaks:

SUUSKI, suusakeppe, suusa-saapaid, suusamäärdeid.

LIURAUDU: Nurmis, ilusõidu raudu, ilusõidu saapaid.

HOCKEY pantschid, saapad, pallid, kepid.

TÕUKEKELKE, lihtsad ja kokkupandavad.

SPORDIKELKE ja LASTEKELKE
Ladus saadaval kõiksugu SPORDI-ABINÕUD.

Heakauba juures hinnad mõdukad.

Kiri Jürile,

mida võidakse, kui soovitakse, pidada ka sünnipäeva-õnnesooviks.

Sina, Jüri, oled nüüd neljakümne aastane. Vähemalt siis, kui need read sinu jõuavad, oled sa kindlasti oma sünnipäeva juba pühitsenud. Mitmed lehed töid küll juba kaks nädalat tagasi teateid sinu elujuubeliale selle asjanduse vana kalendri järele ja selletõttu teadis rahvas su sünnipäeva olevat kaks nädalat varem. Sa ise kurtsid, et näe, kus hullud, enam ei saa minutitki rahu — aina vovrivad tuua lillesid ja kinke, ning õnnitlusi tuleb uksest ja aknast. Ja kõik kaks nädalat varem kui õigus.

Ausalt ja otsekoheselt öeldes: sa meeldid mulle, Jüri. Mitte su ilusate silmade pärast, oh ei. Läätegi veel, kuna ma pole vaadanudki, millised on tööpoolest su silmad ja kas nad üldse on ilusad. Samuti töotan kindla sõnaga, et ma ei kavatsen kunagi tulla su juure raha laenamata ega vekslisõnaga, et sul mitte ei turvitseks arvata, nagu teeksin ma selleks praegu siin nii... noh, pisikesi eel-töid. See, mis ma ütlesin, on öeldud süüdistatavate tüdrukest. Sellest-samast ajalehemehe südamest, kelle kohta kurjad keeled räägivad, et teda ei olevatki.

Harilikult sünnipäevaläkituste ja kirjutuste puhul soritakse läbi inimese elu kuni viimase sopini. Millas sündis, mis usku oli vanaisa, milliseid päikse kandis juubilar esimesena jne. Münd see ei huvita. Et sa nelikümne aastat vana oled, ainult seda tean. Pole minu asi, kus ja kuidas sa sündisid ja kust kohast sarnane asi juhtus. Räägin ainult sellest, mida tean, ja näpalju, kuipalju sind tunnen.

Õieti seda pole ju palju. Kui ma olin veel väikene koolilaps ja käisin Tartus Steinbergi algkoolis, siis lugesin ma vahetevahel lehest, et Tallinnas olevat keegi Lossmann, kes jookseb. Olgu pealegi, las jookseb, mõtlesin ma, kui tal midagi muud teha pole. Ja tädi rääkis pealegi, et mis see Lossmann ikka joosta võib, vaat, kus on paljasjalgne Tõnisson, ja see mitte ükski ei jookse, vaid sööb kogu päeva ristikheina. On palju vängem mees, sest Jüri ei söö ristikheina.

Kuid aeg veeres. Olin juba keskkooli poiss, kui oli Antverpeni olümpiaad ja siis jooksid sa kah. Sellest peala hakkasin käima spordiväljal ja kodus pidasime oma maja poistega iga päev ühe olümpiaadi. Sellest tulid ette kakehused, sest igamees tahtis olla Lossmann. Ja ühekorra ei saanud ma midagi Lossmann olla, kui pidin lööma enne naabrimehe Atsil — ta on praegu suur mees ja

õpib ülikoolis — nina veriseks. Koolis aga juhtus mul kord sinu pärast apardus. Mul oli seal nimelt pruut — ja nagu sellistel puhkudel ikka — ka võistleja, kes tahtis, et seesama tütarlaps, kes oli minu pruut, oleks tema pruut. Ja ükskord sattusin siis selle võistleja nägema ja tüdruk kuulas pealt. Nimelt kutsusin mina pruuti õhtuks liivväljale ja tema kutsus kah. Jutt läks lõpuks spordile ja mu võistleja teadis peast kõik rekordid, mis olid sinu nimel — neid oli kaunis palju. Mina ei teadnud. Noh — ja liivväljale läks tüdruk too-kord t a r g e m a poisiga.

Peale selle õppisin ma spordikalendri pähe. Saksakeeles sain sellepärast küll nõrga, sest mul polnud aega kooliasju õppida, aga mis sellest. Teadsin spordikalendri peast ja see tõstis mu peajoo kõrgemale teistest. Münd valiti kooli spordiringi juhatusse, sest ma ütlesin, et olen Lossmanni näinud. Muudugi ma ei olnud.

Läks jälle palju aega mööda. Puutusin sinuga siis kokku pea iga päev, olin ju Tallinnas ja käisin „Kalevis“ võimlemas. Sa tegid alati ilusat nalja ja meie naersime. Alles hiljem sain aru su põhimõttest: ikka naerdes ja naljatades läbi elu, see on parim õpetus. Mitte kurvastuda, mitte heita meelt kunagi. Alati tõusta.

Sina, Jüri, oled selle eluõpetuse kõige veendunum pooldaja ja kõige klassikalisem näide. Sa oled kujukunud alla Toompea veerult. Sa oled kujukunud alla lennukiga. Kuid ikka jäid sa terveks, ikka töusid püsti. Sul, Jüri, on eht Eesti kont ja võib-olla on see üks peamisi põhjuseid, miks sa meeldid mulle — ja nii paljudele. Kui sa tundsid, et su aeg hakkas saama täis, siis ei kadunud sa spordiväljalt. Ei. Sa asusid noorte juure ja hakkasid neid juhtima spordiväljadele. Andsid oma auhinnad neile ja elasid nendega kaasa. See on ilusaim lahkimine vanale veteraanile. Kes ei usu, lugegu Pihlaka spordiõpetust.

Prantsusmaal anti hiljuti ühele treenerile auleegioni rist. Kui meil luuakse kunagi kord midagi sarnast, siis oled sina, Jüri, esimene, kes väärrib sellist au.

Lõpetan nüüd. Muida „Spordilehe“ toimetaja paneb pahaks, et mu kiri on liig pikik ja viimaks ei saa ruumipuudusel avaldada. Veel kord: ole meheks, Jüri. Nelikümne aasta pole sinu suguse kohta midagi. Tuleb kahetsakümmend, siis räägime uuesti. JUHANNES KILLIP.

Neist, kes veeresid võõrsile . . .

Eesti sportlased laias maailmas.

Kui aastat viis-kuus tagasi meie väikest kodumaad tabas laianalutusklik väljarändamise laine, ei jätnud see puudutamata ka meie sportlasi. Mõnigi mees, kelle nimel ei puudunud sageli kaunis kõla, raputas jalgett kodumaale tolmu ja matkas kauge maade ja merede taha.

Ühele nääs osutuval otsitud õnne maaks rahutult tormitsev Brasiilia, teisele kümnetuhande kilomeetri kaugusel olev Austraalia, kolmandale Ameerika ühendriigid, neljandale aga nüüd väljarändajate hulgas nii moodne Kanada, kuhu teiste hulgas viimasel ajal siirduvad väga palju Eesti sportlasi.

Kõneledes neist, kes 1925. aastal läksid „sinna, kus kõik kuked kulla söövad,“ nimelt Brasiiliasse, meenub kõigepealt

ERVIN KLAUSNER,

meie poksitavate heledasäralisem täht. Kodumaalgi evia E. Klausner vaatamata lühikesest tegevuseajast suure populaarsuse, ent tema hilje-

päevad saabusid alles Brasiilias. Elukutselise pilbastas ta sealsete meistrite võitmatuse oreooli, äratades kõige paremaid lootusi hiilgavast tulevikust. Ent äkki kaotas poks Brasiilias rahva poolehoidu ja koos sellega kadus ka E. Klausner silmapäriselt. Aasta tagasi oli kuulda, et E. Klausner edasi õnne katsunud ka maadlusega, ent ei tea, kas huvi või edu puudusel hüljanud selle.

Puuduvad teated Brasiiliasse asunud omaaegselt mitmekülgselt kergejõustikumehest

FREESEST,

noorest poksijast

REICHENBACHIST

ja Tallinna „Kalevi“ maadlejast

TÜNNERIST,

kes Brasiilias üla läks poksile. Tema vend, „Spordi“ teise meeskonna väljapaistev jalgpallimees, pidavat tegetsema praegu merimehena. Jäädalli rahvusmeeskonna endine väravavaht

A. TAMM

sõitis samuti laevadel mööda maailma 1927. aastal sai ta Antverpenis õnnetult surma. Haigus murdis aga mahta tuntud Tartu maadleja

A. SIRGI,

kelle saatuse kuuldavasti olla tabanud ka „Kalevi“ noort paljukubavat jalgpallimeest

O. LÖUNET.

O. Löune kaaslane, jalgpallimees, maadleja-tõstja, endine J. Kirsi-puu kooliõpetaja

S. LINN

tegutse mõnda aega tsirkustes mustakunstnikuna, maadles kuuldavasti isegi, kuni jõudis lõpuks „haljale oksale“, hakates Rio de Janeiro pidama reklaami joonistusteadri. Jäädalli mees

O. STUNDE

tegeleb Boliivias lendurina.

Üks esimesi, kes rändas Põhja-Ameerika ühendriikidesse, oli poksija

B. PÖDDER.

Praegu tegutseb ta seal elukutselise poksijana, võisteldes vahelduva eduga. Temast edukam on teine poksija, „vana kuuluse“

VALTER PALM,

kes seni kaotusteta. Põhja-Ameerikas on omale uue kodu veel leidnud jooksja

A. MAASIK JA TEMA VEND,

tuntud jalgpallimees ning poksija. Ka „Kalevi“ massöör

„PAPI TOMSON“

on seal, tegeledes vanal alal ja avaldades vahete vahel Eesti lehtedes kirjutusi elukutseliste maadlejate telgitagustest, millega tema kui endine tsirkusejõumees põhjalikult tutvav.

Iseseisvuse algaegade väljapaistev kergejõustiklane preili

L. PLOOMPUU,

kes elab New Yorgis, on sportimisest loobunud. Sama teed on käinud ka kõrgushüppaja

RUTKOVSKY

ja

V. ILVES,

Tartu parimaid pikamaajooksijaid 1923. aasta paiku. Omaaegne maadlusõpetaja

CH. SAAR

pole kaua enesest midagi kuulda lasknud.

O. KÄPP, A. TEEARU JA POKSIJA R. BOGUSLAVSKI,

kes kodumaale tagasi tulevad, ei tule selles kirjutuses vaatluse alla.

Austraaliasse rännanud meestest poksija-kirikõõra

E. HERMANN

on soetanud omale farmi, kus ta kasvatab lambaid.

G. ERNESAKS,

maadlus- ja tõstemeister, tegutseb koos „Spordi“ noore poksija

K. TREIMANNIGA

jänesekeitina. „Kalevi“ jäädalli meeskonna väravavaht

M. SAAR

harrastab hoolega sporti, olles Austraalia parimaid kettaheitjaid.

G. MAHONI,

kesk- ja poolraskekaalumeister maadluses, hakkas elukutseliseks, rännates nüüd tsirkusest tsirkusesse.

A. KOOLMANN,

ke elukutselt merimees, suutis siin Austraalia mitmekordse meistriks kõik sellised ettepanekud tagasi lükata. Aga Ameerikas sõites sai temast sealgi prof, samuti kui 1923. ja 1924. a. väljapaistev poolraskekaalumehest

RATTASEPAST.

SAIMA PITKA,

kes 1921. aastal ujumises kippus üle-tama meie meesmeistreid, leidis Kanadas omale alalise kodu ja mehe. Ihuuisutajanna preili

E. KARIK,

kes samuti matkas Kanadasse, demonstreerib seal oma oskust raha eest. Jooksja-jalgpallimehe

A. TOMINGA

kohta puuduvad teated. Esimene jalgrattameister

J. GOLDING,

kes sõitis sinna alles möödunud sügisel, elatab ennast juhustiku lihtsõuga. Tema kaaslane ja omaaegne tujevam rivaal

V. KOKK

jõudis seal neil päevil kodumaale, veendudes, et võõrsil naeratab päikene ikkagi külmalt.

Samuti hellitab tagasituleku mõtteid esimene ping-pongi meister

O. KANARBIK,

kes praegu Pariisis, kust ta varem Ameerikasse edasi mõtles matkata. Maadleja

E. VOLRAT,

kes tegutseb Hispaanias massöörina, on aga oma eduga võõrsil väga rahul, ent koju mõtleb ta siiski kord tagasi tulla, kuna nii soe, kui kodus, pole päike kuskil...

Valga käsipall.

30. jaanuaril oli Valga uueaasta esimene käsipalliõhtu.

Võistlusõhtu avati võrkpalli matshiga Soomusrongi ja NMKÜ-2 vahel. Olgugi, et NMKÜ-2 hellitas emese võidulootust, said nad Soomusrongilt suure kaotuse. Esimene game lõppes 15:3 ja teine 15:7 Soomusrongi eduks.

Järgmisena mängisid võrkpallis NMKÜ-1 ja Soomusrong. NMKÜ-1 oli nõrgenemine 50 prots., sest ükski ei tulnud kohale, teine mängis Soomusrongi meeskonnas ja kolmas ei arvanud üldse heaks mängidagi, olgugi et ta oli kohal. Siis võeti teisest meeskonnast neile asetäitjat ja mäng võis alata pooltunnilise hilinemisega. Esimese game võitis Soomusrong 15:10. Teises aga rabasid NMKÜ mehhed kogu hingega ja said game omale 15:3, olles kord juhtimisel 11:0. Kolmas tuli samuti NMKÜ 15:9. Seega 2:1 NMKÜ ka-suks.

Kolmandaks, korvpallimatshiks, seisid vastamisi NMKÜ ja Soomusrong. Esimese poolaja võitis NMKÜ 15:6. Teisel poolajal läks NMKÜ erilisel hoogu ja Soomusrong sai ka-tastroofse kaotuse 24:0. Sellega võitis matshi NMKÜ 39:6.

RINGKONNAVÖISTLUSED NARVAS.

Ringkonnavõistlused käsipallis viidi Narvas K.-L. Sp.-Kl. kohtaluses läbi 25. skp. Kaitsetiidu meeskond löi võrgus Võitlejat 2:0 (15:4 ja 15:13); korvpall Astra ja Võitleja meeskondade vahel lõppes 23:41 viimase kasuks.

Naistemängudes võitis võrgus Võitleja naiskond K.-L. naiskonda 2:1 ja korvis K.-L. naiskond Võitleja naiskonda 45:0 (!) (29:0). Seega tulid ringkonna meistriteks K.-L. meeskond võrkpallis, Võitleja korvpallis, K.-L. naiskond korvpallis ja Võitleja naiskond võrkpallis. Tennis ja Hockey Klubi võistlustest osa ei võtnud, seetõttu puudus ka tavaline konkurent.

10 parimat poksijat.

Ameerika National Boxing Association on esmakordselt kokku seadnud 10 parima raskekaalu poksija nimestiku. Siia kuuluvad: 1. Max Schmeling, 2. Young Stribling, 3. Jack Sharkey, 4. Carnera, 5. Tuffy Griffith, 6. George Godfrey, 7. Johnny Risko, 8. Paolino, 9. Ernie Schaaf, 10. Max Baer.

Aleksander Kase't 3 uut Eesti rekordi.

10-aastase sportliku tegevuse juubel.

Kogusumma 276,25 kg. tõste tagajärgi.

Tõstesport meil vaibumas.

Kolmel viimasel olümpiaadil on selgunud, et Eesti kuulub raskejõustikus maailma tugevamate maade hulka, eriti tõstmises ja ka maadluses.

Antwerpenist tõi kuldmedali kergekaalus A. Neuland ja teise koha sulgkaalus A. Schmidt.

29. ja 30. apr. 1922. a. peeti maailmaesivõistlusi tõstmises Tallinnas, kus üldvõitjaks tuli Eesti. Viiest maailmameistri tiitlist langes kolm Eestile.

1923. a. Göteborgi mängel olid kerge- ja raskekaalu parimaks A. Neuland ja H. Tammer. Poolraskekaalus jäi J. Kikkas teiseks ning sulg- ja kergekaalus olid kolmandal kohal K. Kõiv ja A. Schmidt.

Pariisi olümpiaadil keskekaalus A. Neuland teine ja J. Kikkas kolmas. Raskekaalus H. Tammer kolmas.

Amsterdamis kuulus raskekaalus maailma teise parema nime A. Luhaäärlele.

Eesti, kes Pariisis suuresti edukas oli, langes Amsterdamis tubli sammu tagasi.

Eesti tõstetsentrum püsis pealinnas kuni 25 aastani, mil provints asus mängima juhtivat osa raskejõustikus ja nimelt tõstmises.

Momendil on olukord selline, et on jäänud järele vaid mõned üksikud kindlamakujulised tõstjad. Hoog ja vaimustus on vaibunud selle ala vastu ning harrastamist leiab tõstmine vaid maadluse kõrval.

Provints, kus tõstmine läbi lööks ja ka vastav inimmaterjal asub, kannatab peamiselt nõrkade juhtide all, kus organiseerimistöös järjekindlalt vähjakaiku armastatakse. Näiteks Pärnus.

Paaril viimasel aastal on kerkinud tippsaavutused sarnase kiirusega, et oleme jäänud tõstmises täiesti teiste rahvuste varju. Järgmisel olümpiaadil ei leia meie kindlasti enam võitjate nimestikus ühtki eestlast.

SINDI KALJU RAHVUSLIKUD TÕSTEVÕISTLUSED.

31. jaan. ja 1. veebruaril pühitses Eesti kuuekordne tõstemeister Aleksander Kask, Sindi Kalju, oma 10-aastase sportliku tegevuse-võistlemise juubelit, mil puhul korraldas Sindi Kalju rahvuslikud tõstevõistlused.

A. Kask on sündinud 12. aug. 1902. a. Spordiga tegelema juba õige varases nooruses, alates 12—13-aastase poisikesena. Sportinud vähemalt 15 aastat, kuid võistlemist alustas alles 10 aasta eest.

Esimese suurema võistluse tegi kaasa 22./23. sept. 1923. a., mil saavutas 255 kg. kogusumma viie tõstega.

Eesti esivõistlusist võtnud osa 1924. a. alates, mil veel ei jõudnud kohale. 1925. a. alates tulnud võitjaks sulgkaalus ja püstitanud Eesti tõstesporti ajalukku ainulaadse saavutuse —

tulles kuus korda järjestikku meistriks.

Eesti esivõistluste tagajärgi:	
1925. a.	— 390,0 kg.
1926. a.	— 392,5 "
1927. a.	— 252,5 " (3 tõstet)
1928. a.	— 267,5 " (3 tõstet)
1929. a.	— 387,5 "
1930. a.	— 405,0 "

Juubelivõistluste järgi oli Kase nimel 6 Eesti rekordi järgmiselt:

5 tõstega kogusumma	405,0 kg.
3 " "	276,25 "
sur. kahega " "	86,25 "
tõuk. kahega " "	110,0 "
reb. kahega " "	82,5 "
reb. vasakuga " "	67,5 "

Juubelivõistlusest osavõtjate arv tõstmises ulatus 10-le. Võistluse favoriidiks oli juubilar,

kes põrmustas kolm rekordi.

Esimesel päeval langes kahega surumine, kus tagajärjeks oli 86,25 kg., endine ka A. Kase nimel 85,0 kg. Pühapäeval varises kahega tõukamises rekord viies selle 108,75—110,0 kg-le, kuna katsed põrmustada kahega rebimise oma ei annud tulemusi. Siiski langes veel kolme tõste kogusumma

rekord. Nüüdne jäi püsima 276,25 kg-le, endine 270,0 kg.

Kergekaalus oli hoos Rubin Teitelbaum, kes saavutas 290,0 kg. Väljaspool võistlust tuli viie tõste kogusumma 432,5 kg. rebides ühega 65,0 ja ühega tõukes 77,5 kg.

Poolraskekaalus oli tubli tartlane Karl Oole. Suuresti edenenud on noored tervislased Salman Haitov ja Hans Koop, viimane esinedes tavaliselt keskekaalus, võib üllatada veelgi tulevikus. Märkimisväärselt on edenenud veel tervislased Saal ja Laos.

Üldiselt võib tõste saavutustega jääda rahule. Suuresti hinnata on juubilari Aleks. Kase rekordiline arv rekorde ühelt võistluselt.

Tehnilised tagajärjed:

Sulgkaal: 1. Aleksander Kask, Sindi Kalju, 276,25 kg. (surumine kahega 86,25 — rebimine kahega 80,0 — tõukamine kahega 110,0). 2. Hans Saal, Pärnu Tervis, 245,0 kg. (vastavalt

75,0—75,0—95,0). 3. Ülo Västriku, Mõisaküla Ülo, 200,0 kg.

Kergekaal: 1. Rubin Teitelbaum, Tall. Sport, 290,0 kg. (87,5—87,5—115,0). 2. Anton Telg, Pärnu Tervis, 202,5 kg. 3. Jaan Kirkmann, Sindi Kalju, 185,0 kg.

Keskekaal: 1. Salman Haitov, Pärnu Tervis, 265,0 kg. (82,5—77,5—105,0). 2. Johan Laos, Pärnu Tervis, 255,0 kg. (70,0—80,0—105,0).

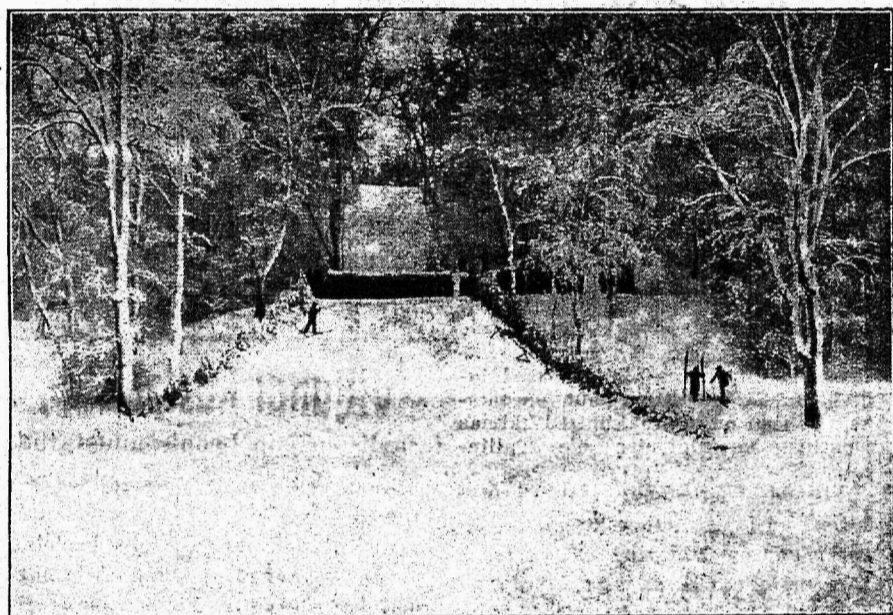
Poolraskekaal: 1. Karl Oole, Tartu Kalev, 302,5 kg. (85,0—95,0—122,5). 2. Hans Koop, Pärnu Tervis, 292,5 kg. (85,0—92,5—115,0).

Russel Chapman 880 y. 1:52,4.

Ülikoolide võistlustel Ameerikas on Russel Chapman pool miili kataud 1:52,4. Suvel jooksis sama mees seda maad inglase Thomas vastu 1:53,2.

— Rootsi-Norra poksimaavõistlus lõppes esimese võiduga 7:1. Norrale tõi ainsa punkti Larsen, kes vähese ülekaaluga sai punktivõidu Janssoni üle.

—Thunberg võitis Viinis rahvusvahelistel kiiruisutamise võistlustel. Ta ajad olid 45,2; 2:25,4, 8:58,8. Teiseks Blomqvist — 46,9; 2:29,4; 8:57. Kolmandaks jäi Riedl.



Üleriiklikud kaitseorganisatsioonide suusavõistlused peetakse käesoleval talvel 20.—22. veebruarini Viljandis. Sinna on suusahüpeteks ehitatud ka hüpemägi. Selleks on kasutatud lossimägi, mille nõlvakul on trampliin (pildil põiki must joon), mis võimaldab hüppeid 30 meetrini.

Birger Ruud hüppas 76,5 mt.

SUUSAVÕISTLUSTEL PETSERIS

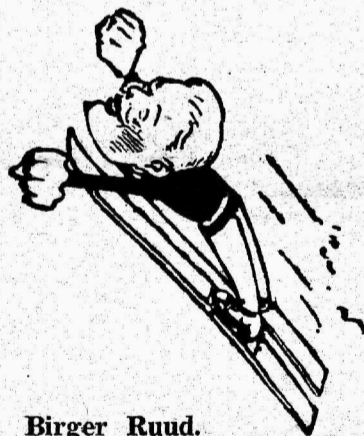
25. skp. Petseri maleva korraldusel katsid:

3 klm.: 1) O. Tamm 14:53,0; 2) M. Nikitin; 3) A. Kursson.

5 klm.: 1) A. Krasna 32:13,0; 2) L. Sepp 34:00; 3) V. Tulumäe.

Karl Schäfer tuli Euroopa meistriks.

Viinis peetud Euroopa esivõistlustel iluuisutamises tuli kergelt meistriks viinlane Karl Schäfer — 409 p. Teiseks jäi berlinlane Bayer — 371 p. ja kolmandaks dr. Distler Viinist.



Birger Ruud.

— Ameerika jalgpallimeistriks tuli Fall River, kes lõpuvõistlusel lõi Hakoahi 2:1.



Gjoeviki juures Fluberg trampliinil sooritati mõni aeg tagasi suusahüppeid. Seal tuld siis ka hiljem teated, et norralane Birger Ruud on hüpanud 82 mt. Ometi ei osutunud see teade õigeks. Ruud hüppas küll õnnestunult 76,5 mt., kuid järgmisel hüppel, mis küttis 82 mt., kukkus ta. Samas Sverre Kolterud saavutas 70,5 mt. ja kukkus 75 mt. juures. Saksa meister Vinjarängen saavutas 65,5 mt.

Engadinis Sigmund Ruud hüppas 68 mtr.

Birger Ruud saavutab rekordhüppe 76,5 mtr. Tema hüppeteekond õhus. All punktiiriga näidatud Matti Järvisel poolt heidetud oda lennuteekond 72 mtr. kaugusele. (Vaata kõrvalolev joonis.)

Noorte esivõistlused maadluses.

Võistlejate klassis 2 paari maadlejaid.

Ühes Aleks. Kase juubelivõistlustega tõstmises korraldas Sindi Kalju ka Eesti esivõistlused maadluses algajate klassile. Osavõtjaid kogus ligi kolmkümmend.

Enamus algajaist esines südilt, võistlejad püüdsid saavutada võitu vastase üle seljavõiduga, kuid enamuse juures andis tunda võtete tundmise vähesus. Head inimmaterjali leidus võistlejate hulgas külluses.

Maadlused võistleja-klassile jäid ära vähese arvu osavõtjate tõttu. Maadlesid vaid kaks paari. Sulgkaalus sai J. Põntson, Tall. Sport, paremusvõidu sintlase Mitt'i üle ja kergekeskekaalus A. Adamson seljatas Janssoni 6 minutiga. Mõlemad Sindi Kaljust.

Algajate võistluse tehnilised tulemused:

Kärbeskaal: 1. Johanson, Pärnu Tervis, Eesti meister. 2. Aug. Soovik, S. Kalju. 3. Elmar Jurs, Sindi Kalju.

Sulgkaal: 1. Grauberg, Tall. Sport, Eesti meister. 2. Harald Nõmm, Sindi Kalju. 3. Ülo Västriku, Mõisaküla Ülo.

Kergekaal: 1. Artur Miller, Tall. Kalev, Eesti meister. 2. Eduard Miler, Tall. Sport. 3. Eduard Huuk, Mõisaküla Ülo.

Talispordist Viljandis.

Suusatamine on läinud hoogsaks.

Viljandi noored on intensiivsemad vanadest.

Mitu ja mitu korda on juba asutud Viljandis esimeste seetavuste suusavõistluste korraldamisele, kuid ikka ja alati on need võistlused edasi lükatud. Kord kavatseti jaanuari kespaigas ära pidada maakonna esivõistlusi suusatamises, kuid siis seletati kaitseliidu spordiklubi ringkonnadest, et sealtpoolt esivõistlusi kui niisuguseid ära pidada ei taheta. Millegipärast on kaitseliit ennast igasugustest suurematest sportlikkudest ettevõtetest lahti öelnud ja et teist eelist seltsi Viljandis ei ole, siis esivõistlusi ametlikult keegi ei korralda. Kaitseliidu spordiklubi poolt nüüd jaanuari viimaste päevade peale määratud suusavõistlused kujunesid seega küll ülemaakondlikkudeks, aga mitte esivõistlusteks.

Suusatamine on eriti läinud hoogu pärast seda, kui kohalik suusamees Koovit sooritas tallinnlastega suusamatka Tallinnast Petseri. Varematal aastatel Viljandis kaugeltki

sellist huvi suusatamise vastu ei tuntud nagu nüüd.

Mis puutub suusamäesse, siis on siin vahepeal tehtud tublisti tööd. Kooliõpilased on sooritanud hüppeid kuni 20 meetrini. Viimane saavutus tuli puhtalt ja oleks olnud pikemgi, kuid mäe tehniline külg üldse ei võimalda pikemaid hüppeid. 18-me meetrini on küüminud veel teinegi kooliõpilane. Spordipoisid korraldasid esimese suusavõistluse. Maa oli umbes 4 ja pool klm., äärmiselt raske murdmaastik. A. klassis (üle 16 a.) võitis V. P a d j u s hea ajaga 28:30, B. klassis (kuni 16 a.) võitis sama maa H. O t s — 34:50.

Jäähalli on samuti harrastanud ainult spordipoisid. Nende „Ülo“ võitis „Edu“ 6:5 ja alustati hiljuti isegi omavaheliste esivõistlustega jäähallis, kus „Ülo“ lõi „Põhjatähte“ 18:1. Noored tahavad ka maakondlikudel võistlustel kaasa teha.

Viljandi „veeretajate“ intensiivne teotsemine.

Eesti esivõistluste korraldamiseks loodati viljandlaste poolt välja uus kava.

Daamidki harrastavad veeremängu.

Viljandi veeremängu klubi kuigi alles paari aastane, on suutnud teotsemise võrdlemisi aktiivselt ja on Viljandis vist ainukene spordihing, kes on suutnud liikmetele midagi pakuda. Liikmeid on üle saja.

Veeremängu klubi on korraldanud esijoones linnavõistlusi Pärnuga. Pärnlased kaotasid Viljandis ja viljandlased Pärnus; kokkuvõtte järele ilmneb Pärnu paremus mõne punktiga, kusjuures aga viljandlased individuaalselt on saavutanud paremus. Praegu on läbirääkimised käimas võistluste korraldamise üle Tallinnaga.

Viljandi Veeremängu klubi arutas hiljuti küsimust, kuidas on kõige otstarbekohasem läbi viia

EESTI ESIVÕISTLUSI VEEREMÄNGUS.

Et iga veeretaja võoral teel märksa halvemaid resultate saavutab, kui kodus, siis otsustati viljandlaste poolt esitada esivõistluste läbiviimiseks kava, mille järele kõik Eesti organiseeritud veeretajaid omavad linnad viiksid esivõistlused läbi omal teel. Vastastikku läkitatud vahekohtumikud kontrolliks, et kõik sünniks määruste kohaselt. Võistlusi peetakse ühel ajal. Eesti meister ja linnade meistrid oleksid need, kel enam punkte. Jääksid ära söidukulud.

Uudisena kutsuti Viljandis ellu naisseksioon, kellel kohe oli üle 20 liikme. See haru on Viljandis esimene Eestis.

Eluline ja lordide sport.

Kiri Mustveest.

100 mt.—10,0, 1500 mt.—2:3 ja kõrgus 2,35!!!

Mustvees on spordil kaks mõistet. Kui alevipoisid mõne petserliku kaikeluse sooritavad, siis öeldakse, et see on „eluline sport“, kui aga liitakse alevikukarjamaal jalgpalli või rahvamaja puististikus (mille koosseis 2 kaske, 1 pärn, 3 pajupõõsast ja üks kuusk), siis on see „lordide sport“.

„Elulise spordi“ suuremaks saavutuseks oli Kasepää poiste läbiklopimine Peipsi jääkõrvel aastal 1924. Pärast seda pole suuremaid lahinguid olnud, juba seepärast et Mustvee kindral „Krasnoi Sassi“ selle maise ilma jumalaga jättis.

„Lordide spordis“ on Mustvee ümbruskonna külalstest igas tü-

kis üle. Seda toonitatakse ajalehis ja kõnedes, kui aga selleks juhuse avaneb. Ent ometi mitu korda väiksem Jõgeva on Mustveest parem igal alal. Sellest aga Mustvees palju juttu ei tehta.

Jalgpallis on Mustvees nii eestlastel kui venelastelgi omad meeskonnad, kes üksteist vihikavad kui kass ja koer. Kui vene ja eesti meeskonnad kokku satuvad, siis on lahing hirmus. Pallist hoolitaks vähe. Peasjaks on vastase säärelund ja ribikondid. Vahekohtumik see istugu rahulikult eemale lepapõõsasse, tema vilet niikuini keegi tähele ei pane. Ja kui ta siiski agaraks läheb, siis

antakse mehele ühiselt. Riietus, eriti vene meeskonnal, on kohutav. Jalas on kas tankid või säärrikud, mis topitud õlgi täis. Villased sallid on mäsitud mitu korda ümber keha, karbuss peas — nii minnakse lahingusse. Mõni mees kannab ka ilusat kõhuniulatuvat täishabet. Puuduvad ainult veel raudriided.

Mustvee lähedalt üks külalstest käis suvel Tartu „Kaleviga“ võistlemas. Tartu leht reklaamis juba nädal aega enne, et tuleb sealt ja sealt üks tundmata suurus, kes vististi küll meie „Kalevi“ pihuks ja põrmuks teeb. Samal ajal too külameeskond „trennis“ vapraalt küla ristikuväljal. Üks asjatundja tegi selgeks, et palli peab ainult jalaga lööma, mõnikord ka peaga, ja ikka vastase väravasse. Ja kui löök mööda läheb, siis tuleb tulist kurja panna ja hoop juhtida vastase sääre suunas. Praktiliselt seda proovida ei saadud, sest välja peremees tuli malakaga ja ajas poisid minema.

Säärase tarkusega meeskond sõitiski Tartu ja laskis endale 12 väravat sisse supsata. Kui poisid koju jõudsid, pani kapten nad rivisse ja teatas, et need, kes võistlusel palli kas või kordki lüüa said, saavad seltsi juhatause poolt aurahad. Aumärgi saajaid oli kolm. Neljandale anti ainult kiituskiri, sest ta oli vapraalt kogu mängu aeg pallile järele

Spordiäri

Resev-Resel

Tallinn, Toompuiestee 19
Telefon 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi- ja võimlemiseabinõusid.

jooksnud, kuigi seda puutada ei saanud.

Kergejõustik on välja suremas. Mõõdunud suvel siiski üks külalstest püstitas kolm ilmarekordi, nimelt 100 meetri jooksus 10,0, 1500 meetri jooksus 2 minutit 3 sekundi ja kõrgushüppes 2,35. Lugu oli nimelt nõnda, et jooksude aega võeti lauakellaga. Ajamõõtja „varastas“ tsipa ja nii tuli aeg 100 meetris 9,0. Uuriti tükk aega kella, siis otsustati, et päris 9 ikka pole, et paneme juba 10 sekundit. 1500 meetri jooksus jälle kellasunnik oli seisma jäänud. Kõrgushüpet tehti teibaga. Arvati, et teivas- ja kõrgushüpe on üks ja sama. Ilmameistri loodavad nüüd, et neid Los Angelesi olümpiaadile saadetakse. Nemo.

Kiirpilte meie spordituusadest.

N. Kaljo.

JOH. VILLEMSON,
lubage tutvustada: — kergejõustiku, raskejõustiku, „talvejõustiku“, osakondade juhataste lühe. Eesti kerge-, raske-, veesporti tüüdi, Eesti Kesklüüdi, Olümpia Komitee jne. tegelik asjaajaja.

Tallinna-Haapsalu, Paide-Rakvere, Tartu-Võru jne. alaline kohtumikkudekogu lühe, kuuldavasti ka lähemas tulevikus Ameerika ja Euroopa alaline esitaja kandidaat. Peale selle suur moralist? Aga ega teistist vist meie sportlastega läbi ei saa. Sporti harrastus ja harrastab ka, omal ajal seadis ka rekorde üles. Nüüd on ametnik ja ametlik. Vahest paavstlikum kui paavst ise. Muigab sinna juure salapäraselt, on nagu ei teaks midagi. Kuigi teab paljugi. Aga salapärasus laseb paista inimese vähem välja, kui ta seda väärt ongi.

MONTSU,

— „Tervise“ mees Pärnust. Tunneb raskejõustikku. On ka korralik kohalik kohtunik. Sindi maadlustele ei või aga teda saata, sest seal olla talle hädaks ja hukatuseks miski „Viira“. Ja sellepärast jändabki ta nüüd liivvälja korraldamisega Pärnus. Sellest ei tahtnud aga seni midagi välja tulla, sest kuidas sa alalise vihma käes supeltinna ja süla peale jäävälja teed. Nüüd on asi parem, ainult jällegi lumi ja „jänesed“ liivväljal teevad talle tuska.

Vapruse mehed ja „jänesed“ koolipoisid aga seda meest ei sallid!

NIKOLAI PÄEN

õpib agarasti juurat ja peab end juba päris „ahvukaadiks“. Ühikooli töö kõrval tegeleb ka spordiga. Erialaks raskejõustik, kuigi õppinud seda „üürrike aeg“, loomulikult lähemalt kui õigusteadust. See aga ei takista teda end raskejõustiku „eriteadlaseks“ pidamast.

Tahab tihti isegi musta valgeks teha. Aga keegi ei taha võtta teda tõsiselt. Armastab — õigusteadlane nagu ta on — iga vaieluse puhul öelda: „juriidiliselt on see nii.“

Praegust Tallinna Kalevi raskejõustiku osakonna juhataste lühe.

SIROTKIN (RAKVERE KALEVI ESIMEES).

Vist suurem spordituus Rakveres. Pani tammepostidest plangu ümber oma kodulinna staadioni. Eraelus juhib ühistrükikoda. Spordist pooldab raskejõustikku, ajaviiteks mängib ping-pongi, mis sealpool kandis raske spordiala. Kutsus sügisel Jaago Rakverre, et näidata rahvale, mis see raskejõustik õieti on. Kurjad keeled teavad kõnelda, et olla sealjuures nina süganud, s. o. rahva hulgas istudes kohtumikkude mänginud. Kahjuks Eesti spordile pole teda veel valitud ping-pongi kohtumikkude kogusse. Siiski peame teda hindama. Tal on nimelt teeneid rohkem kui mõnel teisel.

KARL KÕIV.

(Elkraveliüdi raskejõustiku osakonna juhataste lühe.)

„Meie väike Karlkene,“ öeldakse tema kohta. Ja põhjusega. Sest ta pole Koljat. Kord oli aga tõstjana nii suur mees, et saadeti Antverpeni võistlema. Teda oleks pidanud ka Pariisi saatma, aga ülekohus võitis ka sin. Aga ega's „meie väike“ sellepärast pahane ole, ta naeratab ja naerab alati, isegi siis kui tige on. Ihkab praegu veel kord saada mõnele välisvõistlusele, kas või kohtumikkude. Aga teised peavad ta õigustatud soovii liig lühidaks.

ESPENBERG:

Politsei Haapsalus, kui tutvustada lubatakse. On teinud läbi lõpmata hulga mitmesuguseid spordikursusi. Muuseas politsei omad. Ja tulnud auhindadelegi, vähemalt Läänemaal. Maadlus on ta tugevaim küly peale politseiala. Tahab nüüd oma linnas seada ka spordialal „korra“ sisse kursuste kujul. Muudugi siis, kui seltsid ja liidud raha annavad. Sest ega's rahata sporditarbeid ja ruume saa. Korda küll saab hea tahtmise juures ja seda viimast tal küll on.

Viru pealinnas sport ummikus.

Äärmine passiivsus kõikjal. Umbne õhkkond organisatsioonide juhatuste ümber. Enam konkurentsi. Noored kaasa.

„Spordilehele“ kirjutanud OSSY RANNISTU.

Võttes erapooletu vaatluse alla suurima maakonna võrdlemisi väikse pealinna Rakvere spordiliikumise, peab kahjuks juba alguses konstateerima, et see on juhitud valeradadele. Alates spordi „vikingitega“ võis aastaid tagasi konstateerida, et too liikumine süvenes järjest paljukülgseil aladel, kuni aastaid neli-viis tagasi kulminatsioonist üle kandudes, näib praegu täiel käigul tagasi tõmbuvat täielisele passiivsusele. Kui küsida, mis on selle kõige põhjuseks, siis võib vastust leida peamiselt sellest, kui hakata „ülevalt poolt“ — s. o. spordiliikumise juhtijaskonda kohapealsetes organisatsioonides arvustama. Seltse, nimetamata kaitseväge oma, on kolm — Kalev, Spordiklubi ja Viru maleva spordiklubi. Neist esimese on kohapeal suurim liikmeskonna poolest, teine teatud kitsama ringkonna huvides loodud, kuna kolmas endasse peamiselt eelmainitud kahe org. tegelasi koondab. Mõnelt praeguseilt seltside juhatusse kuuluvailt on pärit väljendused, et on tüdinud juba tegutsemisest (kas poliitiline n. n. „riigiväsimus“) ja seda on ka juba ilma selletagi näha kõikjal.

Valitseb vaikus ja loidus.

Seda ei saa just öelda, et org. hingusele oleksid läinud. Nad tegutsevad edasi, kuigi nende huvialad on muutunud. Üks harrastab nimelt mitmeid alasid, korraldades autokursusi aasta läbi (kah spordielustamine, kuigi autosport meie kehvides oludes liig luksuslik) ja olles veel skautismi edendamiseks tugevasti seotud. Ei saa ju väidelda maitse üle ega tahagi neid harrastusi maha tegema hakata, kuid kõige selle juures jääb liigagi vähe aega üle tähelepanuks spordi edendamise ja sportlaste vähemategi soovide jaoks, mis arvestades org. iseloomuga peaks esmajärgu tähtsusega olema. Teine org. on oma

Iemmikharrastusalaks valinud muuseumiasjanduse,

kuna otsekohene ülesanne näib tahaplaanile jäetud olevat. Tõsiasi on ju, et inimesed omavad esimesest noorusseast väljajõudmisel sootuks uusi vaateid ja otsivad oma huvidele meelepärasemaid harrastusi. Nii ka siin. Juhatuses tegutsevad isikud on olnud seal juba aastaid, osalt on nad hoopis loiuks jäänud või ei ole katusunud endale noori abilisi või järeltulijaid leida.

Ajajooksul on õhkkond kopitama lõõnud.

See vajaks tingimata „vere uuenemist“. Samuti kui puuduvad juhtijaskonnas noored tööõõmsad ja tahtemulised noored, tuleb märkida veel üldiselt tegevspordilaskonnas esilekerkinud kurba fakti — puudub vajalik noorte juurdevool. Ei saa öelda, et puuduks lootustandvaid, andekaid mehi, kuid nende arv on sõrmedel loetav. Tuleks tõmmata kaasa suuremal arvul noori nii kergejõustikule kui pallimängudele, korraldades nelle selgitavaid kursusi

ja omavahelist konkurentsi. Varem aastail oli alati spordivälja täitjaks elurõõmust pakitsev noorte poiste pere, nendest ongi mitmed parimad sportlased sirgunud. Mis näeme nüüd, mil omame harjutuskõlbuliku spordivälja, millel läinud suvel võis mõnda üksikut tuntud nimega meest sportimas näha? Noori eksib siia väga harva, kes tõsiselt asja võtaks. Kohapealsetel spordijuhtidel oleks vägagi tänuväärne tegevuspõld ees, hakates juba esimesest kevadpäevist noorte organiseerimisega intensiivsele sportimisele.

Rõõmustavat ei ole midagi märkida ka kohalikkude org. koostöös ja selle tulemusel. Aasta paari-kolme eest loodi spordivälja loomiseks ja üldise spordielu õhutamiseks Rakvere spordikomisjon, kuhu kuulusid igast org. 2 esindajat. Komisjonist võis loota kõike head. Alul paistis tõesti, et asi hakkab nihkuma, 1929. a. talvel töötasid rohkearvulised mees- ja naisvõimlemisgrupid; 5 spordivälja ehitust viidi niikaugele, et neid kevadel tarvitamiseks avada võis.

Vahepeal ei ole midagi tollest komisjonist kuulda,

nähtavasti sulas komisjoni tööhuvi ei millekski kokku. Sellest ka vaikus kõikjal. Oleks jällegi tugevat löötsa tarvis, mis sellele org. elu uuesti sisse puhuks, mis kohaliku spordi uuestisünniks enam kui vajalik. See on vististi kogu sportlaskonna ühiseks sooviks. Veel tuleks kohalikkudel org. rõhutada koostöötarvidust maakonna spordiseltsidega, eestkätt Narvaga kui suurema spordikeskusega maakonnas. Aastate eest olid sportlased suhted hästi arenenud; narvalased võistlesid Rakveres, rakverlased Narvas kergejõustikus, jalgpallis, jääpallis ja ping-pongis. Praegu aga sportlist läbikäimist ei ole. Rakverel oli au korraldada iga aasta maakonna esivõistlusi rohkearvuliste kohapealsete, Narva ja ka maasportlaste osavõttel. Nüüd pole maakonna esivõistlusi enam korraldatud, kuna ka kohapealsete võistluste arv kergejõustikus hooaja kestel üle ühe ei tõuse. Tollest koostöö uuesti elustamise tarvest on küll aru saadud. Enne jõulu tehti selleks isegi eel-töid; narvalased käisid selleks isegi Rakveres pinda sondeerimas. Selle tulemuseks korraldati Narvas

Viru spordiseltside kongress,

kus peeti soovitavaks asutada maakonna spordiliikumise süvendamiseks Viru spordiseltside liit. Liidu eesmärgiks oleks igatpidi soodustada elavat läbikäimist sportlisel alal. Kui ilus seegi ettevõtte ideelisest seisukohast ka ei oleks, kuid kahjuks pole sellest peale ilusate sõnade reaalselt sporti propageerivat faktorit saanud. Loodame, vahest saab ehk asja, kui asjaosalised seda tõsiselt töökavva võtaksid.

Ülevaade üksikaladelt.

Talisport.

Praegu akuutsema spordialana päevakorral seisvaist aladest nimetan suusatamist. Suusatamine on röö-

mustavalt levinenum ala; harrastatakse seda innukalt mõlema soo esindajate poolt peaaegu võrdselt. Ainuke ala, kus Rakvere õrnem sugu omi sportlisi huve rahuldab. Linna ümbruskond oma looduslikkude omaduste poolest on selleks kui loodud; avarad lumelagendikud vahelduvad järskude mäeküngastega.

Suusaspordilaskere on õige arvukas, nimetada võib eestkätt Th. Andersoni, Lillet ja Verderi; peale nende rida lubavaid noori jõude. Treeneritakse hoolega üleriikliste suusavõistluste vastu. Õigemini ongi suusatamine viimastel aastatel ainukeks harrastatavaks alaks, sest jääspordi — uisutamist ja jääpalli ei saa harrastada jää puudusel. Nii kurb kui see ka ei ole, — Rakvere oma 12.500 elanikuga ei oma momendil ühtki ruutmeetrit liuvälja, mis arvukas uisutajasperes põhjustatud meeolehärra sünnitab. — Ei ole, kes korraldaks liuvälja. Varem aastal tegi seda veel Kalev, kuid nüüd ollakse passiivsuse tõttu sellest loobunud. Jääpalli tegi märgatavalt edusamme; võisteldi Narvaga. Kuid nüüd on ta surmale pühendatud.

Kergejõustik.

Läinud aasta oli kergejõustiklastele tervitatav, kuna valmis avar spordivälja. Sinna kulub veel mitmeid hädavajalisi ehitusi. Korraldati ainus (!) võistlus hooaja kestes. Üldse kannatab kergejõustik võistlusvähesuse all; läinud aastatel ei tõusnud nende arv palju üle ühe. Ei saa öelda, et huvi asja vastu nii sportivates kui ka pealtvaatajates puuduks. Kuid lonkab asja korraldav organisatsioon.

EESTI JALGPALLI LIIT.

30. jaanuaril 1931.

Tallinnas.

Ringkirjaliselt.

Kõikidele Eesti Jalgpalli Liidu liikmetele.

Käesolevaga teadustame, et Eesti Jalgpalli Liidu esindajate kogu aastakoosolek peetakse põhikirja § 17 põhjal 15. veebruaril 1931. a. kell 10 hommikul Sportbiuroo ruumes, Tallinn, Uus tänav nr. 24, 1., alljärgneva käevakorraga:

1. Koosoleku juhatuse ja mandaat-toimk. valimine.
2. Mõõdunud aasta tegevuse ja kassaaruande kinnitamine ning revideeriva toimkonna otsus aruande kohta.
3. Liikmemaksu suuruse kindlaks määramine.
4. 1931. a. tegevusaasta eelarve kinnitamine.
5. Liidu määrustiku täiendamine.
6. Liidu eririnnamärgi saajate nimekirja otsustamine ja teiste liidu juhatuse ettepanekute kinnitamine.
7. Juhatuse ja usaldusarsti valimine.
8. Revideeriva toimkonna valimine.
9. Asemikkude valimine Eesti Spordi Keskkliitu.
10. Vahekohtunikkude kandidaatide kinnitamine kohtunikudeks.
11. Koosolekul ülestõstetud küsimused.

MÄRKUS: Kui määratud ajaks ei ole ilmunud nõuetavat

Nii edasi ei saa. Vastavaile org., kellega kergejõustiku kui tähtsama ala sööti minema eest hoidmine kallis peaks olema, tuleks eriti rõhku panna, et kergejõustiku elustamiseks hooajal vähemalt 3—4 võistlust korraldataks. Võistlustest kogenevad sportlased; kogub noori jõude. Rakveret huvitab sport vägagi. Mitu aastat ei ole enam korraldatud maakonna esivõistlusi; ka kavatsetud igaaastane Narva-Rakvere linnadevõistluse mõte näib maha maetud olevat. Esimene linnavõistlus peeti 1928. a. Narvas, kuna järgmise korraldus mõistetavalt Rakvere kohuseks oleks pidanud olema; hooajal kavatseti ja kavatseti, ent pidamata ta jäigi. Eeloleval hooajal tuleks asuda senisest taliunest intensiivsemale tegutsemisele.

Jalgpall.

Rakverele igatahes on küll häbi, et terve linna kohta võistluseks saab vaevu ühe meeskonna välja panna. Edukaks arengu ei paku see vähemaidki eeldusi. Konkurentsi ja mängu tasapinna tõstmiseks oleks tarvilik vähemalt paari meeskonna juuresoetamine. Edusamme on tehtud. Tapa, kes kord Rakverel ülepea kasvas, kaotas läinud hooajal Rakverele linnavõistluses 2:1 ja ringkonnavõistluses 4:1.

Rattasõit.

Kord nii tõmbav ala, kus rakverlased veel paari-kolme aasta eest endid Eesti parimatena rattasõitjatena maksma panid, on suikumas.

Tennis.

Tennis leiab harrastamist õige piiratud kogu poolt. Tasapind pole kuigi kõrge.

Raskejõustik, veesport ja käsipall on suuremale hulga suureks mõistatuseks. Varemalt harrastati, nüüd ei tunta üldse neid alasid.

OVOMALTINE



on kergesti vastuvõetav ja hästi seeditav ka nõrgal seedimistevõimega. Ta on jõuallikaks vananevatele inimestele.

Saadaval kõikides apteekides ja rohu kauplustes.

Pealadu: A/S. «Ephag»
Tallinn: Harju tän. 41 ja
Narva mnt. 42
Tartu: Kompanii 1



D'A. WANDER A.G. BERN, SCHWEIZ

OVOMALTINE tõrwendab ka Teid!

arvu esindajaid koosoleku ruumi, peetakse pool tundi hiljem samas kohas ja sama päevakorraga koosolek, mis liidu põhikirja § 32 alusel otsusevõimeline on, vaatamata kokkutulnud esindajate arvule.

Liidu põhikirja § 26 kohaselt palume organisatsioonide esindajaid varustada kirjalikkude volitustega, vastasel korral kaotab tegevliikme esindaja koosolekul hääleõiguse.

Lootes rohkearvulisele esindusele, viibime

Kõige austusega
EESTI JALGPALLI LIIT.

K.m. „SPORT“

Tallinn, S. Karja 18. Kõne nr. (2)23-00

Soovib suures valikus talviseks hooajaks

sporditarbeid

Uudis! Varao Keegli-Billiard. Uudis!

Huvitav mäng kõigile.

Jalanõude A-S. „ESTOKING-UNION“ osakond.

Käsi-palli revüü.**Russ ja Kalev Tallinna ringkonna finaalis.**
Puhkekodu B klassi korvpalli lõppvõistlusele.

Viimane käsipall laupäeval oli veidi hõredam eelmistest. Publikut ei suutnud kütta Russi ja NMKÜ kohtumine meeste korvpallis, kuna oodati ju kindlalt võitjaks esimest. See sündiski, kuid napimalt arvatavast. NMKÜ ei olnud seevõrra parem tavalisest, kuid Russ oli tublisti nõrgem. Alaliselt puudub neil kaitsjana praegu Riives, keda asendab Bulatov. Viimasel mängul NMKÜ vastu Russ oli sunnitud esinema koguni ilma oma hea tsf. Ivanovita, kes kannatab väikesest käevigastuse all. Seetõttu tuli Russi alkoosseis järgmiselt: Klöscheiko 2, Timtschenko, Gaikovitsch, Bulatov, Klöscheiko 1. NMKÜ seevastu tuli välja täiekuulises esimeses garnituuris: Ratnik, Viksten, Riiberg; Müller, Noony. Vilistasid Th. Mast ja E. Lange.

Mängukäik

NMKÜ on kohe Russi korvi all, kuid Riiberg heidab lähedalt üle korvi, mis läbi nurjus algedu. Robinal NMKÜ korvi all noobe Gaikovitsch teeb esimese korvi Russile, Timtschenko veast Viksten mängib 2:1, millise vahe tühistab Klöscheiko 1 kaugeisest (4:1), Noony ja Viksteni tuleb 4:4, siis seab Gaikovitsch karistusviskest 5:4 Russile. NMKÜ on seejärel täieline peremees mängus. Edu rivi kolmik teeb toredasti tööd ja veidi aja pärast ühing on kruvinud seisu juba mõtlemapanevaks (14:5 NMKÜ kasuks). Neid eduviskeld tegid Noony, Viksten, Riiberg ja Ratnik. Seisukorra reguleerimiseks kasutab Russ time out'i. Timtschenko teeb 6:14, siis Riiberg 16:6. Järgneb põõre mängus, mis toob Russile hulki korve. Bulatov, Klöscheiko 2 ja Gaikovitsch viivad asja seisuni 16:14, mispeale NMKÜ võtab „aja maha“. Mängu jätkamisel Ratnik ja Riiberg teevad 20:14, kuid poolaja lõpu eel Gaikovitsch ja Timtschenko viivad seisu kuni 20:18, millise vahekorra juures NMKÜ kasuks minnakse poolajale.

Teine poolaeg algab otse nähtavalt Russi parema mänguga. Viik 20:20 Klöscheiko 2. Heitest plüsb vähe, sest Ratnik viib NMKÜ uuesti edusse 22:20. Megel, Klöscheiko 1. ja Timtschenko teevad 26:22 Russi kasuks, millisest ajast NMKÜ ei pääsnud enam üldse juhtimisele. Noony teeb 26:24, millele Timtschenko kohe vastab uue korviga. Seisuks jääb 28:24, kui NMKÜ võtab time out. Megel lahkub jälle mängust andes ruumi Gaikovitschile. Timtschenko suurendab seisu 30:24, kuid siis tuleb Vikstenilt ja Zimmermannilt (Ratnik oli lahkunud) viik. 32:30 teeb Timtschenko, kuid selle viigistab uuesti Zimmermann. Siis nopib Gaikovitsch ühe lohkulejätud palli ja seab 34:32, misjärel Timtschenko karistusviskest saavutab 35:32. Zimmermannilt tehtud 34:35 ei püsi kaua, kuna Timtschenko heidab 37:34. Viksten vähendab veel kord vahet kuni ühe punkti — 37:36, siis teeb Timtschenko 41:36. Järgneb Riibergilt ja Noonylt 40:41, millise seisukorra juures võis kahelda veel mängusaatuse kujunemise juures. Kuid kohe teeb Klöscheiko 2. 43:40 ja lõpuheitena Timtschenko 45:40, millise tagajärjega Russ võitis mängu.

Russi paremateks punktimesteks olid Timtschenko (20) ja Gaikovitsch (11). NMKÜ-le tõid punkte: Viksten 13, Riiberg 8, Noony 7, Ratnik 6 ja Zimmermann 6.

Arvustus.

NMKÜ mängis innutult. Esimese poolaja korvid kukkusid päris hästi, kuid teisel poolajal, mil venelased panid peale tugeva tempo, ülesid NMKÜ võimed üles ja mäng oligi kaotatud. Suur viga oli see, et mängust võeti ilma mingi põhjusega ära Ratnik ja Riiberg, kelle asendajatest (Zimmermann ja Herm) suutis rahul-

dada vaid Zimmermann. Herm oli ebaõnnestunud kuju mängus, kes ei taibanud koheneda nii kiiresti, kui see vajaline korvpalli juures. Ja abi see ei toonud. Vahest lõpupoole vahetati Riiberg tagasi Hermi vastu, kuid oli hilja. Ratnik ja Riiberg oleks pidanud rahama lõpuni mängus. Viksteni vahepealne asendamine Zimmermanniga oleks olnud palju parem.

Russis tegi tubli töö Timtschenko, kes oli õieti edurivi parim. Klöscheiko 2. ja Gaikovitsch olid ka nobedad. Üldse Russ oskab mängida toredasti viie mehiga kasutades vaheldamisi pealetunge ja kaitses. Kiirus, ind ja kombinatsioonide rohkus — need on Russil kõik paremini arendatud kui NMKÜ-l. Ühing püüab üldse kasutada liig palju pikka Viksteni, kuid see on tihti komistuskiviks. Tallinnas me ei ole näinud Vikstenilt ühtki innuga mahamängitud partiid.

Russ on küps finaalsiks. Viimane mäng ei olnud tal kõige parem, sest osalt puudus mehi ja need, kes mängisid, olid suuremalt jaolt kurnatud. Ka vastane tingib tihti mänguviisi — seepärast on selge Russi esinemise karakter NMKÜ vastu. Kaleviga finaalis tuleb sootuks teistlaadi mäng, kuna senise meistri stiil enam jõulisem ja temporikkam.

Meeste võrkpallis NMKÜ võitis ESS-i 15:5 ja 15:11. Puhkekodu võitis korvpalli B klassi poolfinaalis 31:15 (19:2). GPU.

— Rudstadstuen löödud. Norra parim suusataja Rudstadstuen sai võistlusel öieris Norras kaasmaalasel Ole Stenenilt lüüa. Võistlusmaa 17 km. katkis viimane 1:34:56. Rudstadstueni aeg teisena 1:37:18. Dalbu aeg 1:55:57.

Tartu käsipalli esivõistlused.

Ülikooli võimla pole nii vähe publikut vist kunagi näinud, kui seda oli laupäeval 31. jaan. ja pühap. 1. veebr. Tartu esivõistlustel käsipallis. Oid NMKÜ omad mehed, pluss veel mõni äraeksinud pealtvaataja. Siiski pühapäeval võis näha heiloojat Lätet huviga NMKÜ mängu jälgimas. Laupäeval kohtasid võrkpallis Akad. spordiklubi ja „Kalev“. Haruldaset tasavägine ja võrdlemisi huvitava mänguga tuleb napilt võitjaks Akad. spordiklubi, gamed 15:13 ja 16:14. Peab ütleva, et „Kalevil“ vedas tagamänguga, kuid ebaõnnestusid surumised. „Kalevi“ „star“ Koni ei suutnud kuigi palju. Akad. sp. klubil Lentsius oli parim suruja, palju maha ei jäänud temast ka Ilves. Vennad Persitskid tõstsid päris hästi, samuti Opman. „Kalevil“ tõstjad rahulolevad!

Kõige suurem löömine oli Klubil Kitsinguga, omaaegne parim suruja, kuid nüüd ei saanud kuidagi palli maha. Püüdis ikka amitada, mis krooniliseks muutudes vastasele soodsa söötmise võimaluse andis. Teisel gamel paranes siiski ja täitis oma kohta. Väikeste NMKÜ klubide poiste korvpall — nimelt „Valge palli“ ja „Eesti poisi“ vaheline, andis napi paremuse viimasele, seisuga 12:10. Päris lõbus vaadata, kui ägedalt „siipsilkud“ rabelesid. Korvpallis ei suuda „Kalev“ Akad. sp. klubile küllaldaselt vastu panna ja kaotab 41:20. Mäng iseenesest läti ilmeline — söödud ja kombinatsioonid — kõik umbropsi, koostöö mõlematel seitsidel juhulik.

Silmapaistvamaks võrkpallis osutas Opman. Pühapäeval asus „Kalev“ väljale kindla kaotuse saamiseks, kuid tähtis seda võimalikult napilt

**Henie —****Euroopa meistrinna.**

St. Moritzis peetud Euroopa esivõistlustel iluuisutamises naiste- ja paarissõidus tuli ülekaalukalt võitjaks prl. Sonja Henie 359 p. Teiseks viinlanna Fritz Burger — 338 p. ja kolmandaks viinlanna Hilde Holovski — 319 p.

Paarissõidus tulid meistriks Organista—Szallay (Budapest) — 10,73 p., 2. Rofter—Scollas (Budapest) — 10,30 p. 3. Gaillard—Petter (Viin) — 10,05 p.

Pildil: Sonja Henie päevapildi järele ja karikaturisti kujutuses.

Prantsuse „must“ päev jalgpallis.**Kaotused Itaaliale ja Luksemburgile.**

25. jaanuar oli Prantsuse jalgpallile „must“ päev. Peeti 2 maavõistlust ja kaotati mõlemad. A meeskond mängis Bolognas Itaalia vastu ja sai ootamatult sugeda 5:0. Veel suuremaks üllatuseks oli B meeskonna kaotus Luksemburgi vastu, kellega Belfortis mängiti 4:3.

Itaalia on viimastel aastatel iga hinna eest katsunud tulla võitjaks oma vastaste üle. Nüüd suutis ta enda kontosse jällegi ühe hiljevõidu kanda. Prantslased, kuigi on paranenud viimastel aastatel, otse purunenud mustasärgi meeste pealetungide all. Poolaeg näitas juba 3:0 Gallia kukele kaotust. Teisel poolajal soovis viimane kogu jõuga end maksmapanna, kuid asjatult. Ainult tänu õnnele pääseti lisatud 2 kuivaga. Kokku tuli siis 5:0 seedida. Märkida on, et itaallane Meazza esimesel poolajal ainsaks väravavõõjaks osutus ja sellega saavutas n. n. hatt-ricki, millest kirjutasime „Spordileht“ eelmises numbris.

Prantslaste kaotuse põhjuseks on meeste vähene kokkumäng, kuna märgitakse, et meeskonna mängu üldse olemas polnud.

Maavõistluste bilanss mõlema maavahel on: mängitud 12 mängu, Itaalia võite 7, viike 2, Prantsuse võite 3. Väravad 44:23 Itaalia kasuks.

Teine maavõistlus oli Prantsuse pinnal Belfortis. B meeskond kaotas Luksemburgile 4:3. Viimane kaotus on prantslastele eriti valus.

Üldiselt halb algus sel aastal Prantsuse jalgpallile.

— Taanlane Thyge Peterson, kelle rusikaid ka Eesti poksijad on tunda saanud ja kes läks üle profide perre, on pakkumise saanud manager Jeff Dicksonilt 3 võistluseks Pariisis tasuga 20.000 franki.

— Londoni Tottenham Hotspur jalgpallimeeskond sõidab Briti Guyanasse ringreisule, mis kestab maist augustini.

dal laialtkiidetud Pärnu meeskonda tundma õppida! No vast ikka teevataat on kristlikkude poolt!!

Dribla.